

L'infern dels Jocs Olímpics d'hivern

Comença a haver-hi un cert debat al territori pirinenc sobre el projecte dels futurs Jocs Olímpics d'hivern Barcelona-Pirineu (denominació a la qual alguns també afegeixen Saragossa). La veritat és que ja era hora! No es tracta d'un debat gaire multitudinari ni que afecti els grans mitjans. Es redueix a articles en algunes publicacions locals, debats esporàdics, res massa consistent, que tampoc acaba d'arribar massivament a la gent del territori. I més que debat, hem de parlar d'especulació, perquè estrictament, ningú no ens ha explicat en què consistirà aquest projecte, a quins territoris afectarà, quines infraestructures caldrà construir o recondicionar i qui pagarà la festa.

En aquests termes, és difícil debatre. Només podem anar a les palpentes i provar d'encertar-la de casualitat. Tocar d'oïda, que es diu. En tot cas, algunes afectacions del projecte es poden discutir fàcilment sense necessitat de gaires detalls. Per exemple, com seran les coses mentre durin aquests hipotètics jocs olímpics?

Ens podem inspirar en com són les coses a l'Alt Pirineu -posem per cas a la Cerdanya- durant les festes de Nadal, Cap d'Any i Reis: són massives. Hordes de gent que acudeixen a esquiar, passejar i consumir, a passejar els seus cotxassos i obrir les seves segones residències, tancades gairebé durant tot l'any.

Tot això produeix massificacions molt importants a les nostres altrament tranquil·les comarques de muntanya: carreteres i altres vies de comunicació saturades, supermercats on sembla que hagi passat una plaga de llagosta, carrers atapeïts de gent, serveis col·lapsats, internet (i de vegades altres serveis bàsics com l'aigua i la llum) amb talls o problemes...

Ara imaginem-nos això multiplicat per diverses vegades. Altrament, a part dels atletes, de la premsa i dels organitzadors i els seus acompanyants, us penseu que els actuals visitants de la comarca i altres curiosos no pujarien a veure uns jocs olímpics al costat de casa seva? Seria el col·lapse total. I no pensem que passaria amb la nostra imatge si, a sobre de semblar un país del tercer món, a sobre no nevé i haguéssim de portar la neu amb camions d'altres indrets llunyans.

Naturalment, aquestes coses tenen el seu risc i juguem o no juguem. Però a mi, només de pensar en el col·lapse que es produiria a la comarca durant un mes, se'm posen els pèls de punta. L'única solució seria començar a omplir la

comarca de carreteres, pàrquings, supermercats, blocs d'apartaments... tot descafeïnant-la i convertint-la en un monstre de formigó i asfalt. De debò volem això per la comarca per un simple mes, on a sobre viurem ofegats i estressats, per promocionar un esport que té data de caducitat per culpa del canvi climàtic?

En tot cas, m'espanta més l'èxit que el fracàs. Si les coses surten malament, doncs mira, no passa res, mentre no ens hàgim carregat la comarca en l'intent. Però si surten bé, correm el risc de patir aquestes massificacions immisericordes mentre encara continuï nevant. No uns quants dies a l'any, sinó durant llargues temporades.

Beneficiarem la gent de la comarca? No, perquè gairebé tot el negoci que es creï serà per i per a gent de fora. Els joves d'aquí hauran de marxar perquè no trobaran habitatge assequible ni feines fora del sector del lleure i d'alguns serveis. No sé vosaltres, però a mi aquest panorama em resulta força desagradable i depriment.